

DAVID GATLEY

HOEDER VAN DE INTERNATIONALEN

De Russen komen. En de Zweden, Chinezen, Fransen, Indiërs, kortom: internationale kenniswerkers settelen zich in Eindhoven. Maar heeft de stad wel een internationale gemeenschap? En waar is die te vinden dan? Nou bijvoorbeeld op de geplande nieuwe ISE-campus op de voormalige Constant Rebecque Kazerne aan de Oirschotsedijk.

TEKST: PAULA VAN DE RIET
FOTO'S: FREEKJE GROENEMANS

De voormalige kazerne wordt de aantrekkelijke nieuwe huisvesting van de Regional International School (RIS), de International Secondary School Eindhoven (ISSE- middelbare school, red.), de internationale kinderopvang en allerlei andere voorzieningen.

David Gatley, directeur van de International School Eindhoven (ISE) maakt deel uit van het projectteam dat de campus opzet. Volgens Gatley is in Eindhoven van een gemeenschap nog niet echt sprake. „Er werken en wonen volop expats in de regio en er komen steeds

meer bij. Brainport voorziet de komst van minstens vijfhonderd extra kenniswerkers per jaar tot 2020. Maar de mensen die hier al jaren zijn, kennen elkaar maar mondjesmaat. We hebben Indiase, Russische, Chinese, Duitse en Zweedse gemeenschappen, om een paar te noemen. Naast het zorgen voor goed onderwijs in het Engels en andere talen, zie ik het als de taak van de toekomstige ISE-campus om de mensen samen te brengen en een gezicht te geven in Eindhoven en omgeving. Om te bouwen aan de internationale gemeenschap.”

Dat is hard nodig volgens Gatley als je bedenkt dat de helft van alle onderzoekers bij Philips en TU Eindhoven bestaat uit buitenlanders. Maar veel Eindhovenaren weten niet eens dat er hier Engelstalige scholen zijn. Werk aan de winkel dus. „We moeten onze bekendheid vergroten op plaatselijk en internationaal niveau; *we need to raise our profile*,” stelt hij. „En we moeten meer contact leggen met Nederlanders. Want ook voor hen is de campus heel nuttig.

David Gatley voor de voormalige Constant Rebecque Kazerne aan de Oirschotsedijk.

Wij moeten straks vooral geen apart eiland in Eindhoven zijn.”

„Eindhoven telt mensen uit alle delen van de wereld. Ik wil al die aparte groepen benaderen en zo uitzoeken wat we voor hen kunnen doen. Ik kan me voorstellen dat we aanvullend Duits-talig onderwijs bieden voor de Duitse kinderen die op Nederlandse scholen zitten. En, hoe

gaat het met de Russische school op zaterdag? Hoe betrekken we hen bij de campus?”

Gatley is begaan met de nieuwkomers en hun partners, meestal vrouwen. Zonder eigen werkring is het risico groter dat zij zich verloren voelen op de nieuwe stek.

„Bedrijven sturen mensen naar het buitenland, maar vertellen ze niet hoe ze in een land moe-

ten leven. Op de huidige middelbare school hebben we veel ruimte en staan er bewust bij de receptie tafels. Dat nodigt uit tot een praatje. Of moeders van een bepaalde nationaliteit doen samen vrijwilligersactiviteiten. De Koreaanse moeders maken op het ISSE regelmatig snacks en lunches voor de kinderen. Ik voorzie voor de campus hierin een rol. We gaan aantrekkingskracht uitoefenen op de internationale kenniswerkers.”

Zo is Gatley in onderhandeling met de Eindhovense bibliotheek om een deel van de anderstalige collectie over te nemen en die onder te brengen in de campus. „We stellen de campus open voor mensen die Engels willen lezen of een andere taal. En die hoeven echt geen kinderen op deze school te hebben. Ik wil dat er een plek komt voor mensen om een praatje met elkaar te maken en een kopje koffie te drinken,” filosofeert de directeur verder.

Zelf woont en werkt Gatley al 25 jaar buiten zijn geboorteland Engeland. Achtereenvolgens in Peru, Zwitserland, Duitsland, Spanje en nu, sinds anderhalf jaar, in Nederland. Hij spreekt Duits en Spaans. Nederlands verstaat hij wel, maar spreekt hij nog niet. Opvallend genoeg mislukte een poging om terug te keren naar zijn leven in Engeland. Hij kon er niet meer aarden. „Er leefde veel argwaan bij instanties omdat we in Peru hadden gewoond. Ik kreeg maar moeilijk een bankrekening, mensen waren totaal niet geïnteresseerd in onze ervaringen. We voelden ons helemaal niet meer thuis.” Zijn ervaringen met Eindhoven zijn opvallend positief. Hij voelt zich goed behandeld door de Immigratie- en Naturalisatie Dienst (IND). „Ik zag niemand die raar behandeld werd. Het kwam allemaal heel gelijkwaardig over. Dat heb ik wel eens anders gezien. Eindhoven komt op mij schoon en groen over, met een plezierige sfeer.”

Slim delen

Ondertussen rent hij wel van hot naar her, van meeting naar overleg. „*I'm all over the place,*” grijnst hij. Hij vergadert op twee internationale scholen en het Stedelijk College, met de gemeente, de Koninklijke Luchtmacht, PSV en Brainport.

„We praten met PSV over hoe we faciliteiten op een slimme manier kunnen delen. Zij zitten met al hun voorzieningen op de Herd-gang pal naast ons. Wij krijgen ondermeer een ‘all weather track’ voor atletiek. Als het tot overeenstemming komt, hebben we de beste sportfaciliteiten van alle internationale

scholen op de planeet.”

„PSV zit in haar maag met de begeleiding en onderwijs van de jonge voetballers die ze vanuit de hele wereld naar Eindhoven halen. We kunnen zomaar een van die sfeervolle jaren dertig huizen op ons campusterrein ombouwen tot internaat. De jonge voetballers krijgen dan hier onderwijs, onderdak en verzorging, stel ik me zo voor. Daarbij zijn de begeleiding en sociale contacten hier natuurlijk beter dan in een willekeurige flat in Eindhoven.”

Alsof hij het nog niet druk genoeg heeft, maakt Gatley ook deel uit van het projectteam dat de komst van het European Air Transport Command naar Welschap begeleidt. In het team zitten ook de gemeente Eindhoven, Brainport en de Koninklijke Luchtmacht. Op korte termijn komen 180 tot tweehonderd Franse, Duitse en Belgische werknemers naar Eindhoven. Op den duur zal de staf in zijn geheel zo'n vierhonderd mensen tellen. Denemarken, Spanje en Engeland doen wellicht op een later tijdstip mee.

Gatley zal de expats met open armen verwelkomen. „We hebben nu een kleine twintig aanmeldingen van met name Duitsers die volgend jaar komen en dat aantal zal zeker toenemen naarmate het begin van het schooljaar nadert. Ook voor hun kinderen moet er onderwijs

zijn. Van oudsher heeft de basisschool een Franse, Duitse en Nederlandse afdeling. Daar moeten we waarschijnlijk meer mee gaan doen, ook voor het middelbaar onderwijs.”

Consortium

De eerste nieuwkomers hebben al kennis gemaakt met de regio en de toekomstige campus. Met zijn eigen wegen, mooie groenstukken en zee aan ruimte, kan het complex met gemak de geplande voorzieningen herbergen. De verbouwing van de voormalige kazerne gaat medio volgend jaar van start. Nu al wordt rekening gehouden met uitbreiding, een sporthal en ook een auditorium is ingecalculeerd.

De scholen verhuizen in september 2012. Die tellen nu respectievelijk zo'n 250 (ISSE) en 350 (RIS) leerlingen. Die mogen van Gatley meepraten over de nieuwe campus. „Ze willen een skatebaan. Maar ze moeten nog even geduld hebben tot we een consortium hebben geselecteerd,” zegt hij. Die is verantwoordelijk voor het ontwerp, de bouw, het onderhoud, de dienstverlening en de financiering van het project.

De scholen geven niet alleen les in het Engels, hoewel dat tot nu toe de hoofdtal is. „De scholen bestaan sinds 1965 (RIS) en 1974 (voorloper ISSE) en in die tijd hebben we een

hoop kennis opgebouwd over het geven van onderwijs in een vreemde taal. We weten dat het belangrijk is voor het leerproces om het onderwijs in de moedertaal bij te houden”. Zo krijgt een klasje kinderen wiskundeles in het Japans. „Technische taal heb je niet zomaar onder de knie in een nieuwe taal. Als we dit niet doen, raken deze kinderen achter.”

Ook het samenvoegen van de twee onderwijsteams vergt Gatley's aandacht. „De basisschool is groter dan de middelbare school en heeft altijd zelfstandig geopereerd. Terwijl het ISSE steeds bestuurlijk deel heeft uitgemaakt van het Stedelijk College. Daarom ben ik daar nu deel van het managementteam. Wat mij betreft moeten de mensen van de basisschool niet het idee krijgen dat ze opgeslokt worden. Ik wil dat het personeel zich gelijkwaardig voelt aan elkaar, en zich ook thuis voelt.”

MILJOENENPROJECT

De gemeente stelt een bedrag van 13,5 miljoen beschikbaar voor de realisatie van de campus. De totale investering bedraagt ongeveer 34 miljoen euro. Dit najaar wordt een keuze gemaakt uit projectontwikkelaars BAM, Van Straten en de Bouwgroep in Den Bosch.

De grootte van het complex is vanuit de lucht goed te zien.

FOTO: RONALD OTTER